

Hajba kapott kagyló

Aznap egy sziget öblében horgonyzott a Pöttös hajó, és szinte üres volt a fedélzet. Melák kissé távolabb a hajótól a csónakban halászott Hordó kutya társaságában, a többiek pedig a kabinjaikban tettek vettek. Csak Nyurga volt fenn a magasban. Kifeszített egy kötelet két árboc közé, és azon gyakorolgatott. Úgy egyensúlyozott, hogy egy ernyőt tartott a kezében. Óvatosan lépdelt, néha egy lábra állt és kinyújtotta a karjait. Aztán átvette az ernyőt egyik kezéből a másikba, közben azt figyelte, hogy Melák igencsak nagy lendülettel hadonászik, és Hordó is nagyon csahol. Erősen bosszúsnak látszottak mindketten. Nyurgának azonban nem volt sok ideje azon morfondírozni, mi történhet a csónakban, ugyanis hirtelen kibillent az egyensúlyából. Csak azt érezte, hogy valami kikapja kezéből az ernyőt, ő pedig nagyot bucskázva lefordul a kötélről és zuhanni kezd. Jókorát kiáltott ijedtében, és épp csak az utolsó pillanatban tudott megkapaszkodni. Szerencsére nem esett le, de úgy nézett ki mintha egy madárijesztőt akasztottak volna száradni a kötéltre. Ezt nagyot kacagva meg is jegyezte Tücsi, aki elsőként ért fel a fedélzetre:

- Tisztára egy madárijesztő vagy!

- Inkább az a madár ijesztő – helyesbített Pöttös kapitány, és az árbockosár felé mutatott, ahol egy rémisztően nagy, horgas csőrű, ezüstös fejű sas tanyázott, karmai között Nyurga ernyőjének foszlányaival, amiket nagy lendülettel aprított tovább a csőrével.

- Addig szedjük le Nyurgát, amíg az ernyővel van elfoglalva! – mondta a kapitány, és Tücsivel gyorsan egy létrát tartottak a langaléta kötéláncos alá. Ekkor bukkant fel Panka vörös lobonca a csapóajtóban. Éppen szárította a haját és fésülködött a hajmosás után, amikor meghallotta a csetepaté hangjait. Ahogyan mászott fel a fedélzetre, kezében volt egy csillogó fésű, és ez nem várt galibát okozott. Hátrahagyva az ernyő cafatait, a hatalmas madár lecsapott, és ezúttal Panka kezéből kapta ki a fésűt, aztán nagy szárnycsapásokkal el is húzott a sziget felé.

- Hurrá, megmenekültünk! – éljenzett Tücsi, Panka viszont nem látszott ennyire elégedettnek. Nem elég, hogy ilyen torzonborz, félig kész frizurával kellett mutatkoznia a fiúk előtt, még a fésűje is odalett. Nála talán csak Melák volt bosszúsabb, aki Hordó csaholásával kísértetve csak most érkezett vissza.

- Olyan kagylók vannak itt, hogy teljesen összegubancolták a hálót. Mindenhová beleakadtak – magyarázta, és mérgében odacsapta a fedélzet közepére a hatalmas

gombócot, ami a hálóból keletkezett, és valóban: ott fehérlettek - sárgállottak benne a furcsa, ágas-bogas kagylóhéjak. Nyurga, Tücsi és még Pöttyös Kapitány is segített, de még így is eltelt vele az egész délután, mire kibogozták. Közben elmesélték a kalandot a sassal, és arra jutottak, hogy az ezüstös fejével, és az óriási természetével bizonyára egy hárpia lehetett.

- Jó, a madarat akkor már tudjuk, de miféle fajta lény ez a kagyló? – tette fel a kérdést Tücsi, aki bevallotta, hogy ilyen még sohasem látott. Hosszú, vékonyan elnyúló csigaház, és az alján is meg a tetején is egy-egy sorban, sűrűn egymás mellett kiálló nyúlványok. Pöttyös Kapitány, aki különös gondossággal helyezgette a kagylókat egy ládikába, titokzatosan – tudományosan csak annyit közölt:

- Murex Pecten.

A többiek ettől úgy érezték, hogy most aztán sokkal okosabbak lettek, és csendben tovább bogozgattak. Addig csak, mígnem hatalmasat kordult Melák gyomra. Illik, vagy sem, mindenesetre nekik erről jutott eszükbe:

- Hol van Panka?

Pöttyös Kapitány tudta persze a választ, nem véletlenül dolgozott olyan lelkesen a kagylókkal, de már sejtették a többiek is. Fel is pattantak mindannyian, hogy felkeressék a kabinjában. Panka bizony ott búslakodott, még mindig torzon-borzan. A matrózok nem is igen tudtak, mivel vigasztalhatnák meg - nem úgy Pöttyös Kapitány, aki így szólt Pankához.

- Kedves Panka, egész délután dolgoztunk, és most meglepetést hoztunk neked! – és ezzel átnyújtotta a kis ládikát, benne a kiválogatott, legszebb kagylókkal. A matrózlány arca hirtelen felderült:

- Vénusz fésűk! – kiáltotta boldogan, és örömeiben még perdült is egyet maga körül.

- Murex Pecten - bólintott Pöttyös Kapitány a többiekre mosolyogva, akiknek csak ekkor esett le igazán, mire is hasonlítanak ezek a furcsaforma kagylók. Egytől egyig, mint valami nagy művész alkotta porcelán fésűk. Panka örömeiben mindenkinek pusztit osztott, még Hordó kutya orra hegyére is, majd miközben egy nagy, letakart tálat vett elő azt mondta:

- Én sem tétlenkedtem idelelni, készült nektek túrógombóc!

Aztán míg a fiúk falatoztak, ő titkon kisurrant, és egy tükör előtt végre megfésülködött.

VÉGE